

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. března 2021 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících ~~Mgr. Petry Černé~~ a Věry Blažejové,

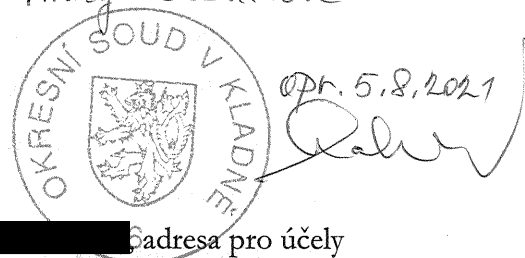
Anny Stádníkové

takto:

Obžalovaný

J. T.

narozený [redacted] v Kladně, trvale [redacted] Adresa pro účely doručování [redacted]

je vinen, že

1. od roku 2017 do 30. 10. 2019, v místě jejich společného bydliště v Kladně, v ulici [redacted], ve 2. patře, v bytě č. [redacted], opakovaně se zvyšující se intenzitou napadal slovně i fyzicky svou družku, poškozenou Z. K., a to tak že jí i několikrát do týdne dával facky, bil jí pěstí do zad, tahal jí za vlasy, nebo do ní kopal, dále jí vulgárně nadával, rovněž za použití vulgárních nadávek se na ní domáhal poskytnutí peněžních prostředků, nevhodným způsobem za užití vulgárních nadávek se na poškozené domáhal sexu, zakazoval poškozené chodit ven s kolegy a přáteli, obstarával si informace o chování poškozené na pracovišti, které jí následně vyčítal, kontroloval jednání poškozené na sociálních sítích, vyhrožoval poškozené, že zabije ji a pak sebe, nebo že jí udělá z bytu „kúlničku na dříví“,
2. dne 30. 10. 2019 v místě jejich společného bydliště v Kladně, v ulici [redacted], ve 2. patře v bytě č. [redacted], po předchozí slovní rozepři kopl poškozenou Z. K. do oblasti pravého boku a následně do levé ruky, kterou se poškozená pokoušela svou nohu krýt, dále

poškozenou udeřil opakovaně otevřenou dlaní do hlavy, chytil poškozenou za tričko, zvedl jí do výšky a pustil na zem, čímž poškozené vyrazil dech, načež jí za vlasy odtáhl do koupelny, kde jí poléval vodou a nadále fackoval, čímž poškozené způsobil odlomení palcové strany horního konce prvního článku 3. prstu levé ruky, šikmou zlomeninu těla 4. záprstní kůstky s minimálním posunem kostních úlomků, otokem 2. a 3. prstozáprstního kloubu a mezičlánekového kloubu mezi 1. a 2. článkem 3. prstu levé ruky, podkožní krevní výron na zevní straně pravého stehna o velikosti 5x5cm a podkožní krevní výron na levém kolenu o velikosti 1x2cm, přičemž tato zranění podstatným způsobem omezovala poškozenou v běžném způsobu života nejméně po dobu 7 týdnů,

3. v období od roku 2017 do října 2019 v místě jejich společného bydliště v Kladně, v ulici [REDAKCE], ve 2. patře v bytě č. [REDAKCE], nejméně v pěti případech, poté, co poškozená Z [REDAKCE] K [REDAKCE] odmítla mít s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, poškozené vulgárně nadával a udeřil ji otevřenou dlaní do obličeje, načež poškozená z obavy z dalšího napadání umožnila obžalovanému, aby na ní vykonal soulož,
4. v době od srpna 2018 do 30. 10. 2019 v místě jejich společného bydliště v Kladně, v ulici [REDAKCE], ve 2. patře, v bytě č. [REDAKCE] zpravidla po předchozí slovní rozepři s poškozenou Z [REDAKCE] K [REDAKCE], opakovaně a záměrně poškozoval zařízení bytu, které si ze svých výlučných prostředků zakoupila poškozená, přičemž tímto způsobem poškodil:
 - a) televizor zn. Samsung k okamžiku poškození v hodnotě 20 000 Kč;
 - b) televizor zn. LG k okamžiku poškození v hodnotě 16 000 Kč;
 - c) lednice zn. Baumatic k okamžiku poškození v hodnotě 600 Kč;
 - d) konferenční stůl k okamžiku poškození v hodnotě 1 000 Kč;
 - e) šatní skříň s posuvnými dveřmi Bert k okamžiku poškození v hodnotě 3 000 Kč;
 - f) vysavač zn. ETA k okamžiku poškození v hodnotě 700 Kč;
 - g) kuchyňská linka k okamžiku poškození v hodnotě 5 000 Kč;
 - h) kuchyňská kamna zn. Romo k okamžiku poškození v hodnotě 1 000 Kč;
 - i) mikrovlnná trouba zn. Tesco, k okamžiku poškození v hodnotě 300 Kč;
 - j) sedací souprava Fly, k okamžiku poškození v hodnotě 6 000 Kč;
 - k) vnitřní dveře do koupelny, k okamžiku poškození v hodnotě 500 Kč;
 - l) mobilní telefon zn. Nokia 5 DS Cooper, k okamžiku poškození v hodnotě 1 500 Kč;
 - m) mobilní telefon zn. Alcatel A2 XL metal blue, v hodnotě 1 000 Kč;čímž způsobil poškozené Z [REDAKCE] K [REDAKCE] škodu v celkové výši 56 600 Kč;

tedy

jednak pod body 1, 2, 3, 4 týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

jednak pod bodem 2 jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

jednak pod bodem 3 jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

jednak pod bodem 4 zničil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

5. v době od srpna 2018 do června 2019 na různých místech v Kladně, poté, co opakovaně vzal bez jejího vědomí a souhlasu, poškozené Z██████K██████, jako jediné oprávněné držitelce, platební kartu č. ██████████ k bankovnímu účtu poškozené č. ██████████ vedenému u České spořitelny, a. s., užil tuto platební kartu k neoprávněným výběrům hotovosti z bankomatů a platbám, a to nejméně v následujících případech:

- a) dne 13. 8. 2018 v 5.30 hodin z bankomatu Komerční banky v herně Merkur v Kladně vybral nepeněžní hotovost ve výši 2 000 Kč;
- b) dne 13. 8. 2018 v 05.46 hodin z bankomatu Komerční banky v herně Merkur v Kladně se pokusil vybrat nepeněžní hotovost ve výši 2 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- c) dne 13. 8. 2018 v 05.47 hodin z bankomatu Komerční banky v herně Merkur v Kladně se pokusil vybrat nepeněžní hotovost ve výši 2 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- d) dne 13. 8. 2018 v 05.52 hodin z bankomatu Československé obchodní banky v Kladně, v blíže nezjištěném místě, vybral částku 2 000 Kč;
- e) dne 13. 8. 2018 v 07.01 hodin z bankomatu MONETA Money Bank v Kladně, v prodejně Tesco v ul. Americká, vybral částku 1 000 Kč;
- f) dne 13. 8. 2018 v 12.20 hodin z bankomatu Československé obchodní banky v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil vybrat částku 2 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- g) dne 13. 8. 2018 v 12.21 hodin z bankomatu Československé obchodní banky v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil vybrat částku 2 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- h) dne 13. 8. 2018 v 12.29 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ul. Polská 2333, vybral částku 3 000 Kč;
- i) dne 13. 8. 2018 v 14.43 hodin z bankomatu Československé obchodní banky v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil vybrat částku 2 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- j) dne 13. 8. 2018 v 15.17 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Italská 50, vybral částku 2 200 Kč;
- k) dne 8. 11. 2018 v 10.05 hodin z bankomatu Komerční banky v Kladně, v herně Merkur, se pokusil vybrat částku 3 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- l) dne 8. 11. 2018 v 10.10 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Italská 50, vybral částku 5 000 Kč;
- m) dne 8. 11. 2018 v 10.54 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Italská 50, vybral částku 5 000 Kč;
- n) dne 8. 11. 2018 v 11.27 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 9 000 Kč;
- o) dne 12. 1. 2019 v 15.35 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 2 000 Kč;

- p) dne 12. 1. 2019 v 17.51 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 2 000 Kč;
- q) dne 12. 1. 2019 v 19.08 hodin z bankomatu Československé obchodní banky v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil vybrat částku 3 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- r) dne 12. 1. 2019 v 19.14 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 4 000 Kč;
- s) dne 12. 1. 2019 v 19.54 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 5 000 Kč;
- t) dne 12. 1. 2019 v 20.36 hodin v herně Diana, v ul. Gen. Píky, provedl platbu ve výši 2 000 Kč;
- u) dne 13. 4. 2019 v 21.59 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 4 000 Kč;
- v) dne 13. 4. 2019 v 23.05 hodin v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil provést platbu ve výši 3 000 Kč, ta byla odmítnuta z důvodu překročení limitu;
- w) dne 13. 4. 2019 v 23.06 hodin v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, provedl platbu ve výši 2 000 Kč;
- x) dne 13. 4. 2019 v 23.28 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 6 000 Kč;
- y) dne 6. 6. 2019 v 21.41 hodin na blíže nezjištěném místě v Kladně provedl výběr nepeněžní hotovosti ve výši 2 000 Kč;
- z) dne 6. 6. 2019 v 22.22 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 2 000 Kč;
- aa) dne 6. 6. 2019 v 23.00 hodin v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil dvakrát bezprostředně po sobě provést platbu vždy ve výši 3 000 Kč, celkem tedy ve výši 6 000 Kč, přičemž obě platby byly odmítnuty z důvodu překročení limitu;
- bb) dne 6. 6. 2019 v 23.01 hodin, v Kladně, v herně Diana v ul. Gen. Píky, se pokusil provést platbu ve výši 2.000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- cc) dne 6. 6. 2019 v 23.07 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 3 000 Kč;
- dd) dne 6. 6. 2019 v 23.46 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 10 200 Kč;
- ee) dne 7. 6. 2019 v 12.03 hodin z bankomatu MONETA Money Bank v Kladně, v prodejně Tesco, v ul. Americká, vybral částku 5 000 Kč;
- ff) dne 7. 6. 2019 v 13.45 hodin v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil provést platbu ve výši 3 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;
- gg) dne 7. 6. 2019 v 13.52 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 5 000 Kč;
- hh) dne 7. 6. 2019 v 14.48 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, v ulici Polská 2333, vybral částku 2 000 Kč;
- ii) dne 7. 6. 2019 v 16.36 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, na nám. Jana Masaryka, vybral částku 2 000 Kč;
- jj) dne 7. 6. 2019 v 23.24 hodin z bankomatu České spořitelny v Kladně, ul. Polská 2333, vybral částku 5 000 Kč;

kk) dne 8. 6. 2019 v 01.05 hodin, v Kladně, v herně Diana, v ul. Gen. Píky, se pokusil provést platbu ve výši 3 000 Kč, toto bylo odmítnuto z důvodu překročení limitu;

ll) dne 8. 6. 2019 v 01.13 hodin z bankomatu MONETA Money Bank v Kladně, v prodejně Tesco, v ulici Americká, vybral částku 6 500 Kč;

čímž způsobil poškozené Z [REDACTED] K [REDACTED] škodu ve výši 98 900 Kč a pokusil se způsobit další škodu ve výši 33 000 Kč, ke které nedošlo pouze v důsledku nastavených denních limitů,

a výše uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 16. 1. 2019, č. j. 3 T 32/2018-234, který nabyl právní moci dne 16. 1. 2019, odsouzen mimo jiné pro spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

tedy

jednak si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal, ačkoliv byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a činem způsobil větší škodu,

jednak si neoprávněně bez souhlasu oprávněného držitele opatřil a přechovával platební prostředek, a to nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

čímž spáchal

pod bodem 1, 2, 3, 4 v jednočinném souběhu zločin týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 5 v jednočinném souběhu pokračující přečin krádeže dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21, § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2, 3 tr. zákoníku a pokračující přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku.

za což se odsuzuje

spolu s přečinem maření úředního rozhodnutí a vykazání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl shledán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 6. 2020, sp. zn. 4T 47/2020,

dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **50 (padesáti)** měsíců.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Z [REDACTED] K [REDACTED], narozené [REDACTED], částku ve výši 100 000 Kč.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO 411 975 18, částku ve výši 16 196 Kč.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Z [REDACTED] K [REDACTED] se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

v Kladně ze dne 9. 6. 2020, sp. zn. 4T 47/2020, jakož se i ruší všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při své výpovědi v hlavním líčení uvedl, že celé věci nerozumí a nechápe, proč nemohlo dojít k normálnímu rozchodu a poškozená Z. K. vše řeší tímto způsobem. Připustil, že peníze z účtu a kartou poškozené vybíral, ale bral to tak, že jde o společné finance a nevidí nic špatného na tom, že se čas od času šel pobavit s přáteli. Sama poškozená mu k výběrům mnohdy dala svolení, řekla mu, ať si vybere nebo něco nakoupí. Dělo se to i před jeho otcem. Ze svých peněz nevybíral proto, že ty se mnohdy použily na něco jiného, hospodařili s poškozenou společně. Konkrétní částky s poškozenou neřešil. PIN ke kartě se neměnil a obžalovaný ho znal, protože měl přístup ke kartě odjakživa. Ohledně zranění, které měl poškozená K. způsobit, uvedl, že toto si přivodila sama pádem v koupelně. Byla ten den hodně opilá, protože byli celý den na návštěvě u otce obžalovaného a poškozená tam hodně pila, obžalovaný jen koukal na televizi. Po návratu z návštěvy, když byli doma jen oni dva, slyšel ránu z koupelny, a když se přišel podívat, co se děje, našel ji na zemi. Byla hodně opilá a ještě se chtěla koupat, ale obžalovaný ji poslal do postele. Nabízel jí odvoz do nemocnice, což ale poškozená odmítla a do nemocnice šla až po dvou dnech, vezl ji tam otec obžalovaného. V nemocnici zjistili, že má ruku našťápnutou, nemůže jít do dlahy a poškozená musí se zraněním na operaci. Důvod zranění uvedli u doktora stejný, jaký uvádí obžalovaný dnes, tj. že poškozená upadla v koupelně. Po operaci byla dle obžalovaného doma na nemocenské, a když jí skončila, šla do práce a pak mu najednou volala kriminálka a dozvěděl se, co se mělo údajně stát, a byl z celé věci překvapený. Vztah s poškozenou trval asi 15 let, poznali se, když ještě poškozená žila s rodinou na Slovensku, jí bylo v té době asi 16 či 17 a jemu 21 či 22, jezdil za ní, i když byl na vojně. Na Kladno jela poškozená s obžalovaným sama a bez příbuzných. Společně žili asi 13 nebo 14 let a rozešli se, jelikož si poškozená našla nového přítele, což příkládá tomu, že pracovala dlouhou dobu v Legu. Jejich vztah se dle obžalovaného vyvíjel normálně a ničím se nevymykal, někdy v roce 2015 či 2016 začaly problémy, a více se hádali. V té době se také na chvíli rozešli, protože poškozená si našla nového partnera, ale po čase se opět dali dohromady. Návrat iniciovala poškozená, obžalovaný měl v té době jinou kamarádku. V průběhu soužití se nestalo, že by poškozenou uhodil, poškozená po něm naopak sem tam házela věcmi, ale on řeší konflikty spíše tak, že odejde, jde např. do hospody a vrátí se, až když je klid. Obžalovaný uvedl, že měří 180 cm a váží asi 115 kg, přičemž podobnou postavu má dlouhodobě. K soužití dále uvedl, že bydleli nejdříve u jeho otce a později v bytě na adrese [REDAKCE], který vlastnila poškozená, i vybavení bytu pořizovala ona, nicméně pokud jde o příjmy, měli je oba zhruba stejné. Zda ještě poškozená byt vlastní, obžalovaný neví. Brala si na něj hypotéku, splácela se z účtu poškozené, ale obžalovaný neví, jak byla splátka vysoká. K jejímu zaměstnání sdělil, že je asi 7 nebo 8 let zaměstnána v Legu. On sám pracuje u otce či u strýce, jde o brigádní práci, tzv. na dohodu. Dluhy obžalovaný nějaké má, jsou ve výši sta tisíců, neví přesně, ale plánuje si udělat jejich konsolidaci. Škodu, k jejíž náhradě byl v předchozí své trestní věci zavázán, nehradí, nikdo se s ním ani probační kvůli tomu nespojil. K poškozenému vybavení domácnosti obžalovaný uvedl, že poškozená po něm např. hodila popelníkem, který skončil v kuchyňské lince. Jednu televizi rozbili, když se tančilo a spadla, protože byla špatně postavená na skřínce. Druhá byla rozbита při hádce, a to telefonem, který hodila poškozená. V rámci hádek se stalo, že padaly facky a to z obou stran, poškozená jej také škrábala. To bylo dle obžalovaného tak jednou za půl roku. Nikdy se nestalo, že by ji napadl pěstí, nebo kopnul. Součástí hádek byly i nadávky, ale vše bylo oboustranné. Stalo se také, že na něj poškozená vzala nůž, tak jí stiskl za ruku, řekl, ať se uklidní a

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

šel na pivo. Stalo se, že u hádek byl např. jeho otec nebo sestra. Nikdy poškozené nezakazoval se s nikým stýkat, chodila na večírky do Lega, chodily k nim domů i návštěvy.

3. K intimnímu soužití s poškozenou se obžalovaný vyjádřil tak, že rozhodně nemá potřebu ženy znásilňovat, nemá o ženy nouzi a přijde mu zcela nesmyslné, že by se měl znásilnění dopustit na vlastní ženě, resp. partnerce. Z jeho strany nedocházelo ani k žádnému bití v souvislosti se sexem. Poškozená o něho při jejich soužití projevovala zájem a bylo to oboustranné, k souloži docházelo zhruba dvakrát až třikrát do týdne. O tom, že má poškozená nového přítele, se obžalovaný dozvěděl, až když šel z kriminálky a viděl ji na party, která se konala u nich doma. Diskotéky u nich byly často. Obžalovaný připustil, že kvůli vztahu s poškozenou jednou prostřednictvím SMS zprávy vynadal kolegovi poškozené kvůli tomu, že se měl dozvědět, že poškozené sahal v práci na zadek. O osahávání poškozené mu řekl kamarád z Rumunska, sám si informace o poškozené a jejím chování v práci aktivně nesháněl. Za tuto zprávu psanou v afektu se později panu N. omluvil. Obžalovaný dále uvedl, že poškozená hodně pila a neměla problém vypít až čtyři panáky, než šla ráno do práce. Upozorňoval jí, že by z toho mohla mít v zaměstnání problém, ale ona mu řekla, že její vedoucí J. N. otestuje na alkohol někoho jiného. Do práce chodila opilá často, měla dle jeho názoru problémy s pitím. Obžalovaný sám je v podstatě abstinent a alkohol pije jen při výjimečných příležitostech. Na pivo si zašel s přáteli, když měl splín, hrával i automaty. Prohrál třeba tisícovku nebo tři. Drogy v minulosti užíval, když blbnul, ale teď už se jím vyhýbá, šlo o pervitin.
4. Poškozená Z. K. vypověděla, že vztah s obžalovaným trval téměř 14 let, znali se od jejich 15 a ze Slovenska, kde zůstala celá její rodina, odjela v 17 letech. Po většinu doby vztah fungoval dobře, ale posledních asi 5 let už bylo ze strany obžalovaného jiných, změnil se a jakoby se zbláznil. Dva poslední roky již byly k nevydržení. Problémy začaly zhruba v době, kdy si vzala hypotéku na byt, chtěla založit rodinu, ale obžalovaný si ničeho nevážil, začal jí krást peníze a hádal se s ní, že chodí za jinými muži. Ona při tom chodila prakticky jen do práce a z práce domů, obžalovaný, který v žádné práci nevydržel více než pár dnů, na ní dotíral, tropil žárlivé scény, a to i když byla unavená po noční směně a nechtěla se hádat. Při hádkách, kdy si vzájemně nadávali, se stalo, že obžalovaný ničil vybavení bytu, rozbíjel vzteky hrnky s kávou o zdi a opakovaně uhodil i poškozenou. Ona mu v některých případech ránu oplatila, ale měl značnou fyzickou převahu. Dostala např. facku nebo pěstí, kopal ji či mlátil do zad. Zranění žádná výrazná neměla, jen podlitiny či otlaky. Obžalovaný také věděl, kdy jí chodí výplata na účet, po půlnoci jí vzal platební kartu a všechny peníze jí vybral. Stalo se jí např., že se až někde venku dozvěděla o tom, že nemá peníze na účtu a protože nechtěla tropit scény na ulici, nechala to tak. Po čase jí obžalovaný uchlácholil, že už se nic z toho nebude opakovat a že se polepší. Jindy jí zase řekl, že si peníze jen půjčil na kšeft. O peníze jí žádal také při cestách do práce, kam ji sledoval a neváhal na ni sprostě křičet i na ulici, pokud mu nevyhověla. Když mu dala 500 Kč, křičel, že je to málo. Během soužití se po čase začala cítit poškozená jako ve vězení a obžalovaného se začala bát. Stalo se, že jí rozbil televizi, telefon a pak se ona sama bála, co jí udělá. Tyto pocity u ní způsobily až úvahy o sebevraždě, o kterou se pokusila, když se chtěla otrávit. Z obžalovaného měla strach, ale zbavit se ho nemohla, vyhrožoval jí zničením bytu, což také splnil a zároveň jí způsobil obrovské dluhy. Byt vybavovala věcmi poškozená sama. Kvůli nedostatku peněz se stávalo, že jedla mouku s vegetem. Po celou dobu při tom pracovala v Legu (9 let) a snažila se situaci zvládnout. V práci na ni obžalovaný z žárlivosti nasazoval lidi, kteří zjišťovali, co dělá a kvůli jednomu nařčení dokonce psal jejímu nadřízenému výhrůžnou SMSku. Nelíbilo se mu ani, když zůstávala v práci přes čas, protože potřebovali peníze. Nesměla chodit ani na žádné firemní akce, když na jednom večírku byla, obžalovaný poslal svého kamaráda, který ji tam tajně natáčel, a pak kvůli tomu, že tancovala, byla doma hádka. Měl přístup i k jejímu účtu na sociálních sítích, který monitoroval či psal jejím jménem lidem. Obžalovaný chtěl, aby ho měla poškozená ráda, ale ona ho tou dobou nesnášela, k pohlavnímu styku se uvolila jen proto, že na ni křičel, že se z něj stane „buzerant“ a

rozbíjel věci. Rozbil jí např. dvě televize a třetí prodal, nové pořizovala, protože bylo složité být např. bez telefonu a televize, zvláště když ven chodit nesměla. Ona sama při hádkách žádné věci nerozbíjela, věděla, jakou mají hodnotu. Obžalovaný ale nevydělával a věci si nevážil. Pohlavní styk s obžalovaným nebyl z její strany vždy dobrovolný, pokud nefungovaly výmluvy a musela na něj přistoupit, tak jen proto, aby měla klid a vyhnula se hádce a ničení věcí. Před tím na ni křičel, rozbíjel věci, vyhrožoval a dostala několikrát i facku. Tak tomu dle poškozené bylo jednou až dvakrát do měsíce. Po takovém sexu se vždy cítila hrozně a brečela v koupelně, což obžalovaný věděl, ale ohled na to žádný nebral. Nemohla mu dát už ani pusu, jak se jí zhnusil. Pomoc psychologa vyhledala poškozená, až když vztah s obžalovaným skončil. Nyní má nového partnera, kterého poznala v práci.

5. Den, kdy jí obžalovaný zlomil ruku, popsala poškozená jako nejhorší ve svém dosavadním životě, o který se ten den skutečně bála. V uvedený den, kdy ona sama byla po noční směně, měl jít obžalovaný do nové práce v Amazonu, ale když se kolem páté odpoledne vzbudila, zjistila, že nešel, přestože si před tím půjčil od své matky dva tisíce korun, aby měli na jídlo právě do práce. Peníze však utratil, ale nechtěl, aby se to jeho matka dozvěděla. Mezi obžalovaným a poškozenou došlo k hádce, kdy mu vyčítala, že sama domácnost finančně neutáhne, přičemž on při hádce rozbil kuchyňskou linku. Poté volal své matce, které poškozená chtěla říct, co bylo příčinou hádky, a že obžalovaný nebyl zase v práci. Obžalovaný poškozenou kvůli tomu nakopnul nejprve jednou a poté, když se chtěla bránit, tak znovu a to cítila, jak jí zlomil ruku. Ani to však nestačilo, a obžalovaný poté poškozenou zfackoval, tahal ji za vlasy a cloumal s ní a bouchal do země tak silně, až jí vyrazil dech. Poté jí odtáhnul do koupelny, kde jí poléval vodou. K lékaři ji neodvezl a ona sama se bála, neměla ani těch 90 Kč, které stojí pohotovost. Nepustil jí ani k sousedům, aby vše ohlásila, když byla na chodbě, zatáhl ji za vlasy zpět do bytu a zamkl dveře. Až druhý den, když se objevil otec obžalovaného, ten ji k lékaři zavezl a regulační poplatek zaplatil. Obžalovaný jel ale také, a tak doktorům řekla, že upadla, protože se ho bála. Doktoři jí příčinu zranění ale příliš nevěřili. V nemocnici si poškozenou nechali, musela podstoupit operaci. Kladno i po tolika letech zde neznala a ani se nemohla vrátit z nemocnice domů sama, protože odtud netrefila do bytu na [REDACTED]. Po návratu z nemocnice volala poškozená své matce, ať jí pošle nějaké peníze a poté šla do zaměstnání odnést potvrzení o nemocenské. V práci se jí začali na ruku a zranění vyptávat a tak se jim svěřila s tím, co se ve skutečnosti stalo. Nadřazená ji odvezla na policii a tam jim vše řekla. O problémech s obžalovaným se nikomu příliš nesvěřovala, říkala o tom kamarádce I. [REDACTED] D. [REDACTED], které řekla, že ji obžalovaný bije, rozbíjí jí věci a krade peníze. Pro případ, že by se jí něco stalo, poprosila ji, aby policii řekla, že to způsobil obžalovaný. Také její šéf J. [REDACTED] N. [REDACTED] se několikrát ptal, co s ní je, když zaznamenal, že není v pořádku. Cizí lidi nechtěla do věci zatahovat také proto, že se bála, aby z toho neměli sami problémy s obžalovaným. Kvůli zranění ruky nemohla poškozená do práce čtyři měsíce, musela chodit na rehabilitace a i nyní s odstupem stále při větší námaze ruku vnímá. Měla by jít na vyndání šroubů, ale čeká na celozávodní dovolenou, aby nepřišla o příliš směn a mohla splácet dluhy, které stále má. Nikdy se nestalo, že by šla do práce opilá, kontroluje se to, dostávají namátkově dýchnout od „securit’áků“.
6. Peníze jí bral z karty, kterou měla v peněžence, nenapadlo jí, že by jí měla speciálně schovávat. O tom, že se peníze ztrácí takovým způsobem, nevěděla, protože výpisy ze schránky jí obžalovaný neukazoval. Měla přesně spočtené, kolik z výplaty musí zůstat na poplatky a splátku hypotéky (poškozená vyjmenovala a vyčíslila konkrétní výdaje a poplatky). Dlouhou dobu žila v přesvědčení, že je vše v pořádku, ale nebylo. Později, když zjistila, že jí obžalovaný peníze bere, změnila PIN ke kartě, ale protože zapomíná, měla ho vždy někde na papírku napsaný a obžalovaný jej našel a vše se opakovalo. PIN měnila asi třikrát. Stalo se, že jí bral i z peněženky hotovost, kterou sama vybrala. S peněženkou i spala, aby mu zabránila v dalších výběrech. Připustila, že mu několikrát uvěřila, že se změnil a kartu mu půjčila k nákupu, což dodržel, nákup

donesl i s účtenkou, ale po čase se vše vrátilo do starých kolejí. Zatímco ona měla pravidelnou měsíční výplatu, obžalovaný nikdy stále zaměstnání neměl, a když už nějaké peníze přinesl, hovořil o kšeftech, na které se neměla vyptávat. Museli mnohdy k tchyni na jídlo, za což se ona sama styděla, protože ta se stará o další děti. O tom, že obžalovaný hraje automaty, se dozvěděla až někdy v roce 2019, ale obžalovaný to stejně popřel. Než se odstěhovali do bytu v [REDAKCE] ulici, žili u rodičů obžalovaného, kde však soužití bylo bez problémů. Sice se sem tam pohádali, ale nic zvláštního. Měli ve vztahu i přestávku, protože poškozené vadilo, že obžalovaný se nesnaží osamostatnit a stále žije u svých rodičů a nepracuje a ona v takovém vztahu neviděla perspektivu. Odjela na Slovensko, když se vrátila, chodila ještě chvíli s někým jiným, ale pak se k obžalovanému vrátila, protože nechtěla ztratit dlouhodobý vztah a věřila, že se obžalovaný změnil. Chvíli to klapalo, ale poté v novém bytě začalo dle poškozené peklo. Své rodině na Slovensku se nesvěřila, protože se styděla a obžalovaného nedokázala ani opustit, protože měla dluhy a byt ke splácení a věřila, že jí obžalovaný pomůže. Kdyby šlo o podnájem, asi by nečekala. O byt nakonec kvůli dluhům přišla úplně.

7. Svědek J [REDAKCE] T [REDAKCE] starší (otec obžalovaného) vypověděl, že obžalovaný a poškozená měli ve vztahu neshody a dohady, ke kterým docházelo i u svědka doma, v [REDAKCE]. Že by létaly facky, tou přítomen nebyl, ale má za to, že se to děje v každém vztahu. On sám však manželku nikdy neuhodil. Poškozená podle jeho mínění ve vztahu s obžalovaným hodně pila a byla agresivní, syna provokovala, pomlouvala, a to nejen po příbuzných, ale i po kamarádech. Vztah obou zmíněných trval dle svědka asi 15 či 16 let. Když si poškozenou obžalovaný přivezl ze Slovenska, nepracovala, ale pak si našla zaměstnání v Legu a během tří měsíců se velmi změnila. Jinak se chovala, jinak se líčila. Obžalovaný pracoval u svědka na zakázkách, chodil do práce pravidelně a vydělával 20 – 25 000 Kč. Zpočátku vztahu žili obžalovaný a poškozená u něj doma, po čase se odstěhovali do bytu na Kladně, který patřil poškozené. Svědek ví, že na byt byl nějaký úvěr, ale kdo si ho bral, to mu známo není. O tom, zda byl syn odsouzen, mu není příliš známo, ví o nějaké podmínce, jemu se to jako otci nelíbilo a nelíbí. O tom, že by obžalovaný někdy v minulosti užíval drogy, svědek neví, ale v automatech, problém nevidí, ty hraje i on sám. S problémy ve vztahu se mu obžalovaný a poškozená příliš nesvěřovali, sem tam jim finančně vypomohl. Žádného zranění na poškozené si nikdy nevšiml, jen ji jednou vzal do nemocnice, když měla něco s prstem. Uvedl, že mu obžalovaný volal, aby přijel k nim domů, že poškozená je opilá a spadla na dlažbu (v přípravném řízení vypovídal, že mu syn svěřil, že poškozená upadal při jejich vzájemné potyčce, při které měla mávat neupřesněným ostrým předmětem). Měla vypít flašku vodky, když ale svědek dorazil na místo, uvedl, že seděla na sedačce, poškozená nechtěla do nemocnice jet, a tak ji vezli až o dva dny později. Nijak podrobně se o její zranění a důvody nezajímal, do toho se mladým nemíchal. Vybavuje si jen poranění ruky, žádné jiné. Po příjezdu v den zranění viděl, že je poškozená velmi opilá a všiml si na stole flašku, šlo nejspíše o Jelzin vodu. Obžalovaný s poškozenou u nich byli v sobotu i v neděli a i to u nich poškozená popíjela alkohol. Když byl svědek dotazován na důvody odlišné výpovědi v přípravném řízení, kde uváděl, že po jeho příjezdu ležela poškozená na zemi a on sám ji zvedla ze země, sdělil, že si nevybavuje, co vypovídal dříve. Toto ostatně sděloval svědek ke všem rozporům, na které byl po přečtení předchozí výpovědi dotazován, přestože mu bylo opakovaně sdělováno ze strany soudu, že si nemá vybavovat, co vypovídal dříve, ale co se dříve skutečně stalo.
8. Svědkyně I [REDAKCE] D [REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že je čtyři roky kolegyní poškozené z práce a jsou zároveň dobré kamarádky. Poškozená se jí proto často svěřovala, jak to u ní doma a ve vztahu s obžalovaným vypadá. Veškeré informace měla od poškozené, která jí ukazovala i nějaké modřiny, které jí měl obžalovaný způsobit, svěřovala se jí také, že jí bere peníze a nemá na hypotéku nebo, že jí ničí věci. Svědkyně dále popsala, že poškozená nesměla chodit na žádné pracovní večírky, obžalovaný jí dovozoval jen přesčasy v práci. Svědkyně nechápala, proč poškozená obžalovaného neopustí a sama jí nabádala, ať na nic nečeká nebo ji obžalovaný

zmrzačí, což se v podstatě stalo. Bydlení nebo peníze jí nikdy nenabízela, tušila, že by skončily u obžalovaného a měla za to, že si poškozená mohla zařídit, aby do jejího bytu obžalovaný nemohl. Nikomu dalšímu se poškozená příliš nesvěřovala a ona sama její tajemství držela. I o některých modřinách, které na poškozené viděla, např. té na tváři, jí poškozená řekla, že jí má od zubů, i když o tom svědkyně pochybovala. Nejčastěji měla poškozená modřiny na nohách a rukách. Viděly se prakticky každý den v práci a modřiny na poškozené zaznamenala asi ve třech případech na rukách a jednou na nohách a jednou na tváři. Když se jí poškozená svěřovala, byla z toho evidentně dle svědkyně psychicky zničená, což se projevovalo i na její náladě v práci, kdy nejsmutnější byla paradoxně před odchodem domů. Jednou jí dokonce poškozená řekla, že kdyby se jí něco stalo, ať svědkyně řekne, že jí to způsobil obžalovaný a bylo evidentní, že se již hodně bojí. Svědkyně má za to, že s obžalovaným vydržela poškozená tak dlouho nejen kvůli dluhům, které jí způsobil, ale i kvůli tomu, že na něm byla závislá tím, jak tu nikoho neznala a bylo na ní patrné, že ho stále má svým způsobem ráda a věřila, že se změní. Sama svědkyně tomu nevěřila, byť připustila, že osobně jej nezná. Šly o něm ale nějaké řeči v práci a snad měl mít i nějaký konflikt s nadřízeným svědkyně, J. N. Mluvílo se také o tom, že na poškozenou měl obžalovanému někdo z práce donášet. Poškozená nesměla chodit ani na vánoční večírky, rovnou vždy řekla, že nepřijde. Svědkyně si vybavila jen jeden večírek, na kterém poškozená za tu dobu byla a ví také o tom, že po něm měla opět doma zle. Svědkyně ví také o tom, že vztah poškozené s obžalovaným skončil poté, co jí způsobil zranění ruky, kdy jí poškozená popisovala, co se mělo stát, jak jí měl obžalovaný kopnout do ruky, tahat za vlasy, aby nemohla utéct na chodbu. Od té doby, co opustila vztah s obžalovaným je na poškozené jasně patrná změna, je veselejší, klidnější a vyrovnanější. Svědkyně nikdy nezažila, že by byla poškozená v práci pod vlivem alkoholu, jsou na to i testování, a to bezpečáky na pokyn nadřízených. Sama svědkyně ale testována nikdy nebyla. Svědkyně je nyní na jiné lince, než poškozená a nemůže tedy posoudit, zda a jak jí limitují následky zranění na ruce.

9. Svědek J. N. při hlavním líčení uvedl, že je nadřízeným poškozené K. z Lega, přičemž většinu informací ohledně projednávané věci má zprostředkovaně právě od ní. Samotnému se mu však stalo, že mu obžalovaný poslal výhrůžnou zprávu na telefon, a to kvůli tomu, že mělo k něčemu dojít mezi ním a poškozenou, což je hloupost. Dostal i obdobnou druhou zprávu, rovněž výhrůžnou, od kamaráda obžalovaného. Kvůli zprávě mu obžalovaný po čase zatelefonoval a věci si vyříkali, ale osobně se neviděli a má za to, že se mu obžalovaný ani neomluvil. Telefonát inicioval obžalovaný sám, a rovněž v rámci něj požádal svědka o přesun nějakého operátora na jinou linku, aby nemohl pracovat s poškozenou. Poškozená se svědkovi občas svěřila se svými problémy doma, ale špatně se mu podobné věci poslouchají, proto se příliš nevyptával. Říkala mu o tom, že přišla o telefon či televizi a říkala, že jí je rozbil obžalovaný. Stejně tak mluvila o tom, že poničil vybavení domácnosti a svěřila se rovněž s tím, že jí mizí peníze z účtu, které měl vybírat obžalovaný. Poškozená s nimi nechodila na firemní akce, a v práci se proslýchalo, že to je kvůli tomu, že ji obžalovaný nepouštěl. Na společné akci byla dle svědka jen jednou. Poškozená byla dle svědka vždy spíše uzavřená, nikdy neměl pocit, že by byla úplně na dně, ale bylo na ní současně znát, že má z partnera strach a obavy. Svědek vyloučil, že by kdy přišla do práce pod vlivem alkoholu, ten se u nich kontroluje důsledně, přičemž pokud člověk nadýchá, což se stává, riskuje ztrátu zaměstnání. Její pracovní morálku hodnotí svědek jako dobrou, je na ní spolehnutí, pokud čerpala dovolenou, šlo většinou o plánované volno. Nestalo se, že by svědek na poškozené zaznamenal nějaká zranění, kromě zlomené ruky. Svědek také nepozoroval, že by chodila zahalená více než jiní kolegové. Vídali se prakticky denně. Ke zlomené ruce mu poškozená řekla, že šlo o nějaký problém s obžalovaným, více se nezajímal, ale v pracovní neschopnosti kvůli tomu byla velmi dlouho. Po návratu z nemocenské je poškozená na stejné pozici, jako dříve, ale v rámci týmu jsou domluveny, že na některých fyzicky náročnějších pozicích v rámci rotace má možnost úlev, právě s ohledem na šrouby v ruce. Občas se poškozená zmíní, že jí ruka bolí, ale není to tak, že by nemohl pracovat vůbec.

10. Svědkyně P. U. vypověděla, že pracuje jako nadřízená poškozené, přičemž jí zná jen z pracovního prostředí, v soukromí se nijak nestýkají. Z doslechu v práci několikrát slyšela o tom, že poškozené obžalovaný ubližuje, ale na vlastní oči nic takového neviděla. O osobních záležitostech se s pracovníky bavít ani nesmí. Když nicméně poškozená dorazila se zlomenou rukou, pozvala poškozenou, ať se s ní posadí na kávu, přičemž jí poškozená svěřila, co všechno se jí za ty roky s obžalovaným dělo. Poškozená při tom byla ve velkých emocích, plakala a byla silně rozrušená, klepala se. Sama svědkyně, na kterou vše působilo jednoznačně autenticky, jí na to sdělila, že si to nesmí nechat líbit a rovnou jí nabídla, že jí odveze na policii k podání trestního oznámení. Poškozená souhlasila, přičemž dle svědkyně právě zlomenina ruky byl impuls, který poškozenou přiměl k tomu, že vše konečně ventilovala. V práci působila poškozená dle svědkyně vždy spíše tiše, uzavřeně a nervózně, až se stranila kolektivu. Svědkyně si také všimla, že poškozená i v letních měsících nosila dlouhé oblečení, přičemž jí poškozená přiznala, že to bylo kvůli zakrytí modřin. Od poškozené vše slyšela jen jednou, ale v práci se o tom mluvilo mezi lidmi více, šly také drby o tom, že obžalovaný krade, bere drogy a nežije právě příkladný život. Dle svědkyně se také stávalo, že si poškozená brala nečekané volno v práci, údajně kvůli tomu, že je jí špatně či kvůli monoklu, který ale svědkyně osobně u poškozené neviděla. Díky směnnému provozu znamenají dva dny volna až šest dnů mimo zaměstnání. Svědkyně U. měla mnohdy dojem, že je poškozená ustrašená, což se nyní výrazně změnilo a působí, jako někdo úplně jiný, poškozená je sebevědomější. Kromě zranění ruky svědkyni poškozená svěřila také vyhrožování nožem, které svědkyni silně utkvělo a dále to, že měl obžalovaný poškozené ničit vybavení domácnosti. O intimním soužití řeč nebyla. Po třech letech, kdy byla poškozená její podřízenou, ji svědkyně hodnotí jako velmi pracovitou, svědomitou, spolehlivou, obětavou a nekonfliktní. Nikdy se nestalo, že by se v práci objevila pod vlivem alkoholu, přičemž se dělají nejen namátkové kontroly, ale častěji spíše kontroly, kdy jeden pracovník upozorní na jiného. I odmítnutí testu se vnímá jako přiznání. Poté, co se poškozená po zranění ruky vrátila do práce, nemá žádné speciální úlevy, byť jí občas ruka ještě bolí, do práce se dle svědkyně snažila vrátit i proto, že měla mít finanční problémy a potřebovala znovu vydělávat.
11. Svědek D. R. při hlavním líčení uvedl, že k obžalovanému a poškozené chodil poměrně často na návštěvy a jejich vztah byl dle jeho názoru v pohodě. Když už došlo na hádku, křičela spíše poškozená na obžalovaného. Nikdy mezi nimi neviděl žádné násilí, ani na poškozené neznamenal žádné zranění. S obžalovaným v té době pracoval a chodil na brigády, přičemž je mu známo, že obžalovaný vydělané peníze dával poškozené a nechal si jen na cigarety. Vydělali třeba až 100 000 Kč za týden, tak tomu bylo od roku 2017 až do současné doby. Svědek také ví o tom, že poškozená byla obžalovanému někdy v roce 2015 či 2016 nevěrná. Obžalovaný poškozené dle svědka odpustil, byť ho to trápilo. I později svědek poškozenou viděl s jiným mužem u Lega, který poškozené hladil ruce. Dle názoru svědka si poškozená na obžalovaného vše vymyslela. Svědek to ví, protože chodil na návštěvu k poškozené a obžalovanému až dvakrát týdně. Jejich byt zná, patřil poškozené, měla ho na úvěr. V bytě měli vždy uklizeno a čisto. Rovněž uvedl, že poškozená se často vracela domů opilá, zatímco obžalovaný pije pouze příležitostně, drogy nebere. Vracela se takto z práce, přičemž četnost svědek odhadl třikrát měsíčně. Mnohdy dorazila také až pozdě večer, a obžalovaný o ní měl dle svědka strach. Po návratu v opilém stavu se poškozená chtěla často hádat a chovala se konfliktně a křičela, zatímco obžalovaný byl v klidu. Dle svědka vychází vše z toho, že si poškozená našla nového partnera. S obžalovaným jsou dobří přátelé, ale na jeho trestní minulost se nikdy svědek F. nevyptával. Není mu nic známo ani o finančních problémech obžalovaného, ale jednou mu půjčil 23 000 Kč, které mu poté vrátili tak, že mu poškozená dala televizi, kterou zastavil a dostal za ní 17 000 Kč. Svědek nic neví ani o tom, že by obžalovaný hrál automaty, ale pokud by tak činil on sám, také by to nikdo nevěděl. Svědek ví o tom, že ve volném čase obžalovaný chodil do posilovny.

12. Svědkyně M. T., která je sestrou obžalovaného v hlavním líčení vypověděla, že oproti přípravnému řízení, kdy nevypovídala, se rozhodla tento svůj postoj změnit, neboť se jí nelíbí, co poškozená na obžalovaného řekla a otec jí říkal, co zaznělo u minulého hlavního líčení. Dle svědkyně je vše motivováno tím, že si poškozená našla někoho jiného a obžalovaný by jí jinak nedal pokoj. Poškozenou zná od svých asi 8 let a jejich vztah byl v podstatě sesterský, a to až do doby, než se dle svědkyně změnila. Od té události s rukou, již v podstatě v žádném kontaktu nejsou. Společně pracovaly i v Legu, nastupovaly společně, svědkyně tam pracovala asi 4 roky. Svědkyně na pracovní večírky nechodila, ale ví, že poškozená naopak ano. Bylo to nejméně dvakrát či třikrát. Dle svědkyně poškozená v poslední době velmi pila, a to i v práci. Dokonce se vychloubala, že si to může dovolit, protože se zná s šéfem a bez ní by se to tam neobešlo. Ostatní by si to dle svědkyně dovolit nemohli, alkohol se v Legu přísně trestá. Dle svědkyně také poškozená často flirtovala s cizími muži. Jednu dobu bydlela svědkyně i s poškozenou a obžalovaným, a to v bytě, který poškozená pořídila na hypotéku. Byla i svědkem toho, jak se hádali. Vzpomněla si na hádku, kdy poškozená pila a poté vyprovokovala hádku, které se obžalovaný chtěl vyhnout, ale poškozená pak vzala do ruky nůž, což přimělo svědkyni zasáhnout to hádky, přičemž dostala od poškozené facku. Svědkyně ví o tom, že se poškozená s obžalovaným hádala často, ale také ví, že by obžalovaný poškozené neublížil. Bratr dle svědkyně pracoval, jak mohl a to především brigádně u otce a u pana R. O tom, že byl bratr v minulosti odsouzen, tak ví, že řídil, když měl zákaz, svědkyně má za to, že to je jeho jediné odsouzení. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný nepije alkohol, ani nebere drogy, ví jen o tom, že kouří. O automatech v minulosti ví, ale dle svědkyně to bylo již dávno před tím, než si pořídili byt na Kladně. Obvinění ze znásilnění považuje svědkyně za nesmyslné, po dobu, kdy sdílela s poškozenou a obžalovaným byt, tak slyšela, že docházelo k dobrovolnému sexu ze strany poškozené s obžalovaným. Hádky mezi oběma byly dle svědkyně vyprovokované většinou poškozenou a tím, že byl opilý, obžalovaný byl většinou spíše pohodář a poškozená ho vytáčela. V hádkách byli hodně vulgární, ale mnohdy se také stalo, že jak se hádka rychle vyostřila, tak také utichla a byli zase v pohodě. Žádného poranění na poškozené si svědkyně nikdy nevšimla.
13. Znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví klinické psychologie Mgr. Hana Fechtnerová uvedla, že od doby zpracování písemného znaleckého posudku nezjistila nic, co by jí přimělo závěry korigovat, s poškozenou nebyla v kontaktu. Poškozenou, s níž se osobně setkala v rámci vyšetření, znalkyně popsala jako osobnostně nezralou se závislými rysy, což může způsobovat určitá drobná zkreslení ve výpovědích, ale nejedná se dle znalkyně o zásadní rys. Zaznamenala u poškozené závislé rysy a současně také vysokou míru obětavosti. Neshledala u ní nic, v důsledku čeho by mohla být výpověď poškozené zkreslená. Pokud jde o zjištěné rysy závislosti, tyto lze dle znalkyně vysvětlit okolnostmi, za kterých vztah poškozené a obžalovaného započal, kdy poškozená byla ve velmi mladém věku. Právě tyto rysy se dle znalkyně velmi často projevují tím, že ženy nedokážou opustit partnerské vztahy, které nejsou nikterak perspektivní, avšak obava ze samostatného žití je silnější. Dle znalkyně může být toto ještě umocněno, pokud partner čas od času přijde s omluvou a v ženě vytvoří dojem a vyhlídku lepší budoucnosti, k níž se ženy se závislostními rysy mají tendenci upínat. U poškozené bylo toto ještě posíleno tím, že obžalovaného poznala jako velmi mladá a jejich vztah začal, když jí bylo 15 let, přičemž jí obžalovaný saturel také otcovskou roli a nic na to nemění, ani zdánlivě malý věkový rozdíl mezi obžalovaným a poškozenou, zvláště s ohledem na dobu, kdy jejich vztah započal, neboť rozdíl ve věku 15 a 20 let, je dle znalkyně značný a projevuje se výrazně odlišně, než např. totožný rozdíl ve věku 40 a 45. U poškozené zaznamenala znalkyně jednoznačné symptomy týrané ženy, které nebyly nijak simulované a byly autentické. Dle znalkyně mohou mít tyto symptomy příčinu ve čtyřech základních formách domácího násilí – fyzickém, psychickém, sexuálním a sociálně ekonomickém. U všech těchto typů je nutné, aby působily dlouhodobě, tj. v řádech měsíců či let, aby bylo možno hovořit o syndromu, tak jako je tomu právě v posuzovaném případě, kdy znalkyně dlouhodobost není sice schopna přesně odhadnout, ale hovořila v řádu let. U

poškozené znalkyně neshledala žádné motivace ke zkreslení výpovědi ve snaze uškodit obžalovanému. Naopak je dle znalkyně patrné, že má obžalovaného i přes obavy z něj stále určitým způsobem ráda a znalkyně u ní zaznamenala pozitivní projevy směrem k obžalovanému. Dle znalkyně se toto projevilo v tom, že bez cizího přičinění a ponouknutí by nejspíše poškozená věc nehlásila, pokud by k tomu nebyla okolím podpořena. Znalkyně u poškození nezjistila výrazně agresivní či impulsivně agresivní rysy, což však neznamená, že by se nemohla hádat či hádky iniciovat jako běžný člověk. Ohledně sexuality, tuto znalkyně hodnotila jako dobrovolnou (leč nikoliv stoprocentně), a to do té míry, že poškozená věděla, že v případě vykonaného sexuálního aktu, bude situace doma stabilizovaná a nedojde ke zhoršení psychických ataků. Ze své pozice a v rámci své odbornosti znalkyně nevyhodnotila, že by se poškozená cítila být znásilněná, byť sexualitu neiniciovala. Současně však znalkyně uvedla, že se poškozená v dané věci příliš nerozšiřovala. Otázkou alkoholu a jeho užívání poškozenou či obžalovaným se znalkyně podrobněji nezabývala. V rámci své dlouhodobé znalecké a odborné činnosti a s přihlédnutím k nabytým zkušenostem zařadila znalkyně poškozenou mezi ty ženy, které skutečně ve vztahu zažily dlouhodobé neadekvátní zacházení.

14. V rámci hlavního líčení byla dále slyšena znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Olga Plocková Tatičová. Tato v rámci své výpovědi odkázala na závěry učiněné v rámci písemně zpracovaného znaleckého posudku, přičemž sdělila, že novější zdravotnickou dokumentaci, na jejímž základě by mohla zhodnotit zejména případné trvalé následky zranění, k dispozici již v mezidobí neměla. Ohledně mechanismu vzniku zranění znalkyně uvedla, že zavinění bez cizího přičinění zcela vyloučit nelze, nicméně pád při vytírání se jeví jako krajně nepravděpodobný, byť při vytírání vestoje lze uvažovat o možnosti nekoordinovaného pádu s náprahem a úderem ruky o nějaký předmět. Dle znalkyně lze připustit situace, kdy by došlo např. při rozmáchnutí v důsledku pádu k nárazu ruky na tupý, vyčnívající předmět, avšak intenzita tohoto nárazu by musela být velmi vysoká. S ohledem na rozsah zasažené oblasti by dle znalkyně musela být plocha předmětu poměrně malá. Jako možný označila např. okraj umyvadla či zaoblený okraj lednice. Znalkyně vyloučila např. přisednutí ruky při pádu, naopak jako přijatelnější se jevila varianta, kterou popsala sama poškozená, tj. kop do hřbetní strany ruky. Zda by bylo možno vyvinout dostatečnou sílu kopu i v pozici vsedě, nedokázala znalkyně určit.
15. Z protokolu o ohledání místa činu a přiložené fotodokumentace byl soudem zjištěn stav bytu na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] včetně vybavení bytu a jeho poškození, a to dne 23. 1. 2020 v 11.00 hodin.
16. Z fotografie displeje telefonu svědka J [REDAKCE] N [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný zaslal dne 13. července 2018 v 00.36 hodin zprávu, kde jej obviňuje z osahávání poškozené a vyhrožuje mu fyzickým násilím, přičemž užívá značné množství vulgárních výrazů a nadávek.
17. Z kopií pokladních dokladů, které předložila poškozená, byla zjištěna pořizovací cena dvou televizí, mobilního telefonu a dalšího vybavení domácnosti, které pořizovala, přičemž z odborného vyjádření byla dále zjištěna hodnota daných věcí s ohledem na jejich stáří v době poškození.
18. Z protokolu o prohlídce a přiložených fotografií je patrný rozsah a vzhled poranění poškozené dne 4. 11. 2019 v 19.45 hod. Protokol o prohlídce těla zranění poškozené rovněž stručně shrnuje. O zdravotním stavu poškozené dále vypovídají lékařské zprávy zpracované v rozmezí od 31. 10. 2019 do 4. 11. 2019 lékaři Oblastní nemocnice Kladno. Z propouštěcí zprávy bylo zjištěno, že poškozená se do nemocnice dostavila dne 31. 10. 2019, přičemž jako důvod zranění je ve zprávě uveden pád na levou horní končetinu při vytírání podlahy. Dne 1. 11. 2019 podstoupila poškozená operaci, při které byla ruka zpevněna kovovou výtuhou a dvěma šrouby.

19. Z výpisu z účtu poškozené č. [REDAKCE] vedeného u České spořitelny, jehož je jedinou majitelkou, byly soudem zjištěny obraty a jednotlivé příchozí a odchozí platby v předmětných obdobích, kdy soud měl k dispozici také bankou poskytnutý soupis transakcí prostřednictvím platební karty od 1. 1. 2018 do 30. 9. 2019, u které nebyly dle vyjádření banky v zájmové období provedeny žádné změny PIN kódu. Ze zpráv společností Merkur Casion, a. s. a Auto Games, a. s. byla dále byla zjištěna data o návštěvách obžalovaného v hernách zmíněných provozovatelů na adrese Vrchlického 2409, Kladno a herně Diana na adrese Gen. Píky. Ke zranění poškozené byl taktéž zjištěn podrobný výpis léčebných výloh, jež vznikly v souvislosti s ošetřením poškozené.
20. Z výpisu z katastru nemovitostí zpracovaného ke dni 20. 8. 2020 bylo zjištěno, že vlastníkem bytové jednotky č. [REDAKCE] byla k uvedenému dni poškozená, přičemž na uvedeném listu vlastnictví jsou k uvedené bytové jednotce evidovány zástavní právo smluvní a dále dva zápisy o zahájených exekucích. K dispozici měl soud rovněž kupní smlouvu a její dodatek, jakožto nabývací titul, na jehož základě se poškozená stala jediným a výhradním vlastníkem předmětného bytu.
21. Soud si rovněž v termínu mezi hlavními líčeními opatřil důkaz – soupis směn poškozené v období od 21. 10. 2019 do 31. 10. 2019, z něhož bylo zjištěno, že poškozená byla dne 29. 10. 2019 na noční směně, na kterou nastupovala v 18.10 hod. a zaměstnání opouštěla dne 30. 10. 2019 v 7.10 hod.
22. K osobě obžalovaného soud zjistil, že tento nemá v evidenci přestupků žádný záznam. Ze zprávy o pověsti zpracované Magistrátem města Kladna však bylo zjištěno, že byl potrestán napomenutím za držení malého množství pervitinu. Z příkazu Magistrátu města Kladna ze dne 22. 11. 2018 bylo zjištěno, že obžalovaný byl potrestán pokutou 35 000 Kč za jízdu pod vlivem pervitinu a v době, kdy nebyl držitelem žádného řidičského oprávnění. Ani trestní minulost obžalovaného není bez poskvrny, když v opisu Rejstříku trestů má evidováno 5 záznamů, ke dvěma z nich však již nelze přihlížet. Obžalovaný se v současné době nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení, kdy mu byl rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 3T 32/2018 uložen trest v trvání 24 měsíců odložený na zkušební dobu v trvání 36 měsíců za současného vyslovení dohledu (konec připadá na 1. 11. 2021). Obžalovaný byl odsouzen za spáchání trestného činu krádeže dle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku v souběhu s trestným činem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Zatím poslední záznam v Rejstříku trestů obžalovaného pochází z odsouzení zdejším soudem ve věci sp. zn. 4T 47/2020, kdy se dne 22. 5. 2020 dopustil trestného činu maření úředního rozhodnutí a vykazání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 15 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 8. 2020, přičemž až do povolení splátek ve výši 2 500 Kč dne 15. 3. 2021 nezaplatil obžalovaný z uvedeného trestu ničeho.
23. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána bez jakýchkoli pochybností.
24. Jednání popsané pod body 1. – 4. tohoto rozsudku bylo po skutkové stránce prokázáno především na podkladě konzistentní, ucelené a jak měl možnost soud při hlavním líčení hodnotit i velmi autentické výpovědi poškozené, která po celou dobu přípravného líčení vypovídala způsobem, v němž nebylo shledáno nic, co by podkopávalo její důvěryhodnost. Naproti tomu v případě výpovědi obžalovaného, která byla učiněna až v hlavním líčení, když v přípravném řízení obžalovaný využil svého práva a nevypovídal, bylo nalezeno několik momentů, které

naopak jím líčený skutkový děj znevěrohodňují. V případě poškozené nebylo možno přehlédnout, že je celou věcí stále značně traumatizována a nutnost hovořit o nepříjemných detailech soužití s obžalovaným u ní vyvolávala v průběhu výpovědi zjevné rozrušení i se značným časovým odstupem. Poškozená i přes to dokázala popsat několik konkrétních incidentů a zážitků, které si vybavovala nejživěji, kdy zcela zřejmě šlo jen o příkladný výčet, nikoliv snahu o popis všech útoků a příkoří, kterým musela během mnohaletého vztahu s obžalovaným čelit. Popsala současně frekvenci, s jakou byla nucena násilnému jednání obžalovaného čelit, přičemž tato výpověď se nikterak nevymykala oproti těm již dříve učiněným. Nelze zároveň po poškozené požadovat, aby si vybavila každý jeden incident, jemuž byla nucena při soužití s obžalovaným čelit, neboť s ohledem na dobu trvání vztahu i trvání nejhoršího, déle než dvouletého, období, není ve schopnostech lidské paměti uchovat takto rozsáhlou paměťovou stopu. Kromě neměnnosti výpovědi poškozené vycházel soud při hodnocení její věrohodnosti samozřejmě také ze skutečnosti, že v zásadních okolnostech zapadala do dalších provedených důkazů. V tomto směru jde jednak o výpověď a znalecký posudek Mgr. Fechtnerové, která se velmi podrobně zabývala zkoumáním poškozené a neshledala u ní nic, co by důvěryhodnost poškozené oslabovalo (sklony k lživé či zkreslené výpovědi). Naopak uvedla, že je u poškozené patrné, že její city vůči obžalovanému jsou do jisté míry ambivalentní v tom, že k němu stále cítí určitou náklonnost, což by mohlo vést spíše ke snaze mu v některých pasážích přilepšit. Tyto závěry znalkyně a také výpovědi svědků a poškozené, z nich bylo zjištěno, že poškozená učinila oznámení na policii nikoliv sama a zcela o vlastní vůli, ale až na popud kolegů z práce (svědkyně U [REDAKCE]), významným způsobem oslabují tvrzení obžalovaného o tom, že motivací poškozené k ohlášení celé věci byla snaha o jakousi pomstu vůči němu. Tuto domněnku ostatně vyslovili také otec a sestra obžalovaného, kdy otec obžalovaného hovořil o tom, že se poškozená po nástupu do Lega změnila a začala hodně pít a sestra obžalovaného zmiňovala jako možný motiv vztah poškozené s novým partnerem. K tomu lze konstatovat, že z provedených důkazů bylo zjištěno, že poškozená pracovala (a pracuje) v Legu 9 let, přičemž téměř po celou tuto dobu byla ve vztahu s obžalovaným, a tudíž stěží lze připustit hypotézu, že pakliže se po nástupu do práce měla změnit, žila by s obžalovaným takto dlouho v partnerském vztahu, jehož závěrečné období, by následně měla zneužít jako záminku k tomu, aby obžalovanému uškodila. Stejně tak nový vztah poškozené nevyhodnotil soud jako motivaci, která byla poškozené přičítána, neboť již v minulosti její vztah s obžalovaným prošel obdobím, kdy se rozešli, a přesto se k sobě vrátili, aniž by se situace vyvíjela způsobem, v němž by bylo možno spatřovat paralelu s nynějším ukončením vztahu.

25. Za významnou v celé věci považuje soud taktéž výpověď svědkyně D [REDAKCE], které se poškozená svěřovala se svými dlouhodobými problémy, které měla s obžalovaným, z něhož měla dle svědkyně evidentní strach a poprosil svědkyni i o to, že pokud by se jí něco stalo, ať uvede, že jí to způsobil obžalovaný. Stěží lze akceptovat, že by takto dlouhodobě spřádala poškození plán proti obžalovanému, trpěla chování obžalovaného, aniž dala na rady a naléhání svědkyně D [REDAKCE], která jí nabádala k tomu, aby od obžalovaného odešla a věc nahlásila. Svědkyně také uvedla, že čas od času si všimla na poškozené modřiny, ale tato se jimi nijak nechlubila, spíše je skrývala a i na přímé dotazy v tomto ohledu odpovídala vyhýbavě či výmluvou, což jen potvrzuje, že k případnému ohlášení celé věci měla poškozená několik příležitostí, ale nedokázala se k tomuto kroku odhodlat. To opět zapadá do zjištění znalkyně Mgr. Fechtnerové, která vyjádřila pochybnost, zda by poškozená vůbec našla odhodlání k takovému činu, nebýt impulsu od třetí strany a nepochybně i vážného zranění, které jí obžalovaný způsobil.
26. Ani alkoholismus poškozené resp. její velmi nezdrženlivé užívání alkoholu, které zaznívalo od obžalovaného, jeho otce, sestry a svědka R [REDAKCE] nebylo dalšími důkazy potvrzeno a soud jej proto nemá za prokázané, kdy toto zůstalo toliko v rovině tvrzení svědků, blízkých obžalovanému. Přehlédnout při tom nelze, že všemi uvedenými svědky byla tato okolnost v jejich výpovědích

kladena až nápadně do popředí, což do určité míry vyvolává pochybnost o autenticitě takových výpovědí, které působily v tomto ohledu poněkud vykonstruovaným dojmem. Nejsilněji se to projevovalo u otce obžalovaného (svědka T ■■■■■ st.), který zcela zjevným způsobem vypovídal nikoliv o tom, co zažil a viděl a velmi často a zásadním způsobem se odchyloval od své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, což omlouval tím, že si již pro svůj věk nepamatuje, co dříve říkal (nikoliv zažil, viděl či slyšel). Nadměrně užívání alkoholu poškozenou při tom odporuje dalším důkazům, z nichž nutno vypíchnout především výpovědi kolegů a nadřízených poškozené ze zaměstnání, kteří vyloučili, že by se za dobu jejího pracovního poměru v Legu kdy přihodilo, že by se v práci objevila pod vlivem alkoholu. Pokud by skutečně užívala v míře a způsobem, který se již uvedení svědci (R ■■■■■ dokonce hovořil o tom, že měla poškozená chodit opilá i z práce) snažili soudu podsunout, zcela nepochybně by se takové nezřízené pití muselo projevit v práci, kam poškozená docházela pravidelně několik let. Nelze přistoupit na to, že by poškozená současně pila v takovém množství a přesto dokázala kontrolovat tento údajný problém tak, aby si jej nepovšiml nikdo z jejího okolí a pracovního kolektivu. Neobstojí ani argument, že by snad poškozená měla v práci pro zahraničního zaměstnavatele podchycené ze své pozice všechny nadřízené a kontrolní mechanismy, které jsou na daném pracovišti k odhalování alkoholu u pracovníků určené, neboť jak vyplynulo z výpovědí svědků D ■■■■■, U ■■■■■ a N ■■■■■, testování na alkohol je nejen namátkové, ale probíhá i na základě případného ohlášení ze strany kolegů či v případech, když kdokoliv z vedoucích zaměstnanců pojme podezření. Stejně tak sankce za porušení, o nichž svědci hovořili, jsou dle soudu natolik přísné, že se jeví jako krajně nepravděpodobné, že by tímto způsobem poškozená ohrozila (a v podstatě i udržela, pokud by alkohol nadměrně užívala) pracovní pozici, kterou zastává již téměř deset let.

27. Věrohodnost svědků T ■■■■■, T ■■■■■ a R ■■■■■ oslabil taktéž značně nekritický ráz jejich výpovědí ve vztahu k obžalovanému, který byl v naprostém opaku s tím, jak referovali o poškozené. V tomto ohledu je rovněž patrné, že evidentně neměli svědci o životě obžalovaného příliš velký přehled, popř. soudu některé významné skutečnosti zamlčovali. Ani svědek R ■■■■■, ani svědci T ■■■■■ a T ■■■■■ st. nebyli schopni být jen zevrubně popsat trestní historii obžalovaného, o které zřejmě měli jen velmi mlhavé a zkreslené mínění, když hovořili toliko o odsouzení za řízení v zákazu, zatímco závažnější delikty obžalovaného vůbec nezmiňovali. Stejně tak bylo z výpovědí patrné, že svědci nevědí o drogové historii obžalovaného, který byl uživatelem pervitinu, což ani jeho nejbližší patrně nevěděli, a stejně tak neměli ponětí o tom, že hraje automaty, resp. jeho sestra sdělila, že s tímto měl problém v minulosti, ještě když žil u rodičů, ale již to vyřešil. Za daných okolností lze stěží uvěřit tomu, že by měli daní svědci komplexní představu o vztahu obžalovaného s poškozenou, jelikož je zcela evidentní, že o jeho životě měli pouze kusé informace a věděli o něm jen to dobré. S podivem je také to, že ač měl být obžalovaný v podstatě neustále zaměstnán u svého otce, věděl a ví otec o jeho životě poměrně málo.
28. Na základě uvedeného má soud za prokázané, že ze dvou proti sobě stojících výpovědí poškozené a obžalovaného je pravdivou ta verze skutkového děje, kterou prezentovala poškozená, jejíž výpověď nachází důkazně významnou oporu ve znaleckém posudku znalkyně Mgr. Fechtnerové. Znaleč konstatovala, že při vyšetření zjistila u poškozené jednoznačné symptomy syndromu týrané ženy, a to takové, které odpovídají dlouhotrvajícímu působení několika forem domácího násilí. Pakliže znalkyně hovořila o čtyřech formách domácího násilí, bylo zjištěno, že obžalovaný vůči poškozené využíval v podstatě plné spektrum naznačené znalkyní - fyzické, psychické, sexuální i sociálně ekonomické. Prokazatelně poškozenou bil, což vyústilo až v komplikovanou zlomeninu ruky, která si vyžádala operační zákrok, ale také byla onou poslední kapkou, která po přímluvě nadřízené přiměla poškozenou, aby se obrátila na policii. Daný incident pak, jakožto právě jeden z projevů domácího násilí, nalezl odraz ve skutkovém popisu v bodě 2 výrokové části rozsudku. V popisu tohoto konkrétního incidentu

byla opět poškozená velmi konzistentní, byť na ní současně bylo znát, že jde o jeden z nejvíce traumatizujících zážitků, které ve vztahu s obžalovaným měla, když hovořila doslova o „nejhorším dni v životě“. U obžalovaného to však bylo jinak. Tento hovořil o pádu poškozené v koupelně, a to v důsledku silné opilosti. Ve své výpovědi uvedl, že do té se poškozená uvedla poté, co celý den vydatně popíjela alkohol, zatímco poškozená uvedla verzi, že po návratu z noční směny brzy ráno šla spát, a když se probudila a zjistila, že obžalovaný opět nebyl v práci, došlo mezi nimi k hádce, která vy eskalovala až v její napadení obžalovaným. Důvodem mělo být mimo jiné to, že obžalovaný nechtěl, aby poškozená řekla jeho matce, že nešel do práce, kdy si nelze nepovšimnout skutečnosti, že toto tvrzení a chování obžalovaného nápadně zapadá do toho, že své rodině nesvěřuje nic, co by jej vykreslovalo ve špatném světle. Na uvedený rozpor ve výpovědi obou aktérů potyčky zareagoval soud tím, že si vyžádal výpis směn poškozené v jejím zaměstnání, přičemž tento potvrdil, že poškozená skutečně byla na noční, jak uváděla, protože má soud za lživou výpověď obžalovaného, který tvrdil, že celý den pila alkohol (otázce neúměrného pití alkoholu poškozené se soud podrobně věnoval v bodě 26. odůvodnění), kdy není možné, aby poškozená vůbec nespala a ještě po návratu z noční směny byla na návštěvě u tchánů, jak se snažili obžalovaný a jeho otec tvrdit. Pakliže pak paměť otce obžalovaného byla po většinu výpovědi nepřilíš výbavná, tuto situaci líčil natolik podrobně, že si vzpomněl i na značku alkoholu, který měla poškozená popíjet, a to i přes to, že v přípravném řízení vypovídal podstatně odlišně i jen, co do údajného vzniku zranění poškozené a ve chvíli, kdy byl soudem na tento rozpor dotazován, nedokázal jej uspokojivě objasnit (pokud by znal a vybavoval si událost pravdivě, není možné popisovat ji ve dvou značně odlišných verzích, neboť jedna událost se z logiky věci ve více alternativách odehrát nemohla). Dalším argumentem, který podporuje popis události poškozenou, je to, jaký důvod byl uveden při ošetření poškozené v nemocnici, kam ji doprovázel kromě obžalovaného také jeho otec, byť do nemocnice byla odvezena až den poté, co utrpěla velmi vážné zranění. Lékařům bylo sděleno, a to i samotnou poškozenou, že upadla při vytírání podlahy, což je však verze, která nezaznívá v žádné z výpovědí a je tedy nepochybně smyšlená za účelem zakrytí skutečného důvodu poranění. Pokud pak soud uváží, zda mělo toto krytí sloužit pro pád v koupelně (byť v opilosti, kterou by případně nebylo složité zamlčet) či pro fyzické napadení partnerem (k němuž měla poškozená stále určité citové pouto), je i toto v očích soudu evidentní podpůrný důkaz pro verzi skutkového děje, kterou snesla poškozená. Ke korekci tohoto závěru nepřiměl soud ani znalecký posudek a výpověď znalkyně z odvětví soudního lékařství MUDr. Plockové Tatičové. Znalkyně sice připustila více možných variant vzniku poranění ruky poškozené, avšak soud posouzením důkazů vyloučil skutkové možnosti, které předložil obžalovaný, případně jeho otec (proč - objasněno výše), neboť tyto vycházejí z nevěrohodných a nekonzistentních výpovědí, a tudíž je soud ani neuvažoval jako možné příčiny vzniku poranění. Jedinou důvěryhodnou variantou vzniku poranění je tudíž ta, kterou popsala ve své výpovědi poškozená (napříč všemi fázemi trestního řízení), a která našla odraz ve výroku rozsudku. Je jistě mnoho hypotetických variant skutkového děje, které by mohly zranění poškozené vysvětlovat, avšak pokud tyto nemají oporu v dalších věrohodných ani jiných relevantních důkazech, není úkolem soudu, takové varianty domýšlet či konstruovat a ani jejich spekulativní výčet nezpochybňuje závěr důkazně podepřený. Pád v koupelně i pád při vytírání by mohly za jistých specifických okolností důkazně zapadat se zjištěným poraněním ruky poškozené, avšak v tomto konkrétním případě je třeba zdůraznit, že tato vysvětlení poranění naznačovaná obhajobou důkazně neobstojí a byť je znalkyně za velmi specifických okolností připustila, nikterak to soud v jeho závěrech zvíkat nemůže.

29. Psychické násilí ve formě nadávek, urážek či sledování chování poškozené v práci bylo rovněž prokázáno, když lze opět odkázat na výpovědi kolegů poškozené a také na zprávu, kterou obžalovaný počastoval svědka N. ve chvíli, kdy se měl dozvědět o flirtování poškozené právě s tímto svědkem. Tato byla velmi vulgární a sama o sobě podporuje zjištění, že měl obžalovaný v Legu někoho, kdo pro něj poškozenou sledoval, ať již byla záminka k sepsání zprávy založena

na pravdě či nikoliv. Ačkoliv si později obžalovaný se svědkem N zprávu vyříkali i během tohoto rozhovoru se snažil obžalovaný na svědka působit, aby zajistil, s kým se poškozená bude a nebude v práci stýkat. Za prokázané (výpovědi kolegů) má soud také to, že poškozená nemohla chodit na pracovní večírky a za celé své dlouholeté působení v Legu navštívila jen jeden jediný, což taktéž svědčí tomu, že byla cíleně izolována.

30. Projevy domácího násilí v sexuální sféře souvisely s oběma předešlými (fyzickými a psychickými), kdy poškozená popsala, jak v poslední fázi vztahu již s obžalovaným svolila k sexu jediné pod tlakem jeho naléhání a ze strachu či případně přímo v důsledku fyzického násilí. Poškozená rovněž popsala skličující stavy, které zažívala poté, co na ní obžalovaný pohlavní styk vykonal ve chvíli, kdy jí nezbývalo, než na něj přistoupit. Výslovně uvedla, že pohlavní styk s obžalovaným nebyl z její strany v těchto případech dobrovolný. Tato tvrzení jsou opět v příkrém rozporu s tím, jak sexuální soužití líčil obžalovaný, jemuž se jednak samo o sobě jevílo absurdní, že by měl znásilnit vlastní partnerku a hovořil o tom, že k sexu mezi ním a poškozenou docházelo dvakrát či třikrát do týdne a vždy dobrovolně. Pakliže soud výpověď poškozené jako celek hodnotil jako věrohodnou, nenalezl důvod k odklonu od tohoto východiska ani v této dílčí pasáži jejího líčení událostí a i zde má za prokázaný skutkový stav popsany v bodě 3. výrokové části rozsudku.
31. Za prokázané a důkazně náležitě podložené má soud konečně také sociálně ekonomickou rovinu násilí obžalovaného vůči poškozené. Tato je dána cílenou a záměrnou izolací poškozené obžalovaným, když tato neměla žádný život mimo práci a vztah s obžalovaným. Veškeré její sociální kontakty pocházejí z těchto prostředí, což je ostatně patrné i na skladbě slyšených svědků v této trestní věci. Nepochybně jde i o důsledek toho, že poškozená opustila ve velmi mladém věku svou rodinu na Slovensku a odešla s obžalovaným stovky kilometrů daleko, avšak obžalovaný daný stav prohluboval. Po důkazní stránce zapadají také pasáže ze svědeckých výpovědí svědků N, U a D, kteří shodně hovořili o tom, že poškozená se nezúčastnila vyjma jednoho jediného případu žádných firemních akcí a o jejím soukromém životě měli jen velmi kusé informace. Vypovídající je koneckonců také to, jak poškozená ve své výpovědi líčila, že i po mnoha a mnoha letech strávených na Kladně, nebyla schopna trefit po operaci ruky z kladenské nemocnice domů do svého bytu, neboť znala v podstatě jen cestu do práce a zpět. V neposlední řadě nutno zmínit, že obžalovaný poškozené velmi často ničil jí zakoupené vybavení domácnosti, jak prokazuje protokol o ohledání místa činu a fotografie vybavení bytu. Rovněž v tomto případě se pak poškozená s tím, jak obžalovaný ničí vybavení bytu svěřovala svým kolegům, kteří toto potvrdili. Toto počínání obžalovaného pak nepochybně prohlubovalo finanční zátěž poškozené a její přesvědčení, že sama na vše nemůže stačit, což jak ona sama popsala, byl jeden z důvodů, proč ve vztahu s obžalovaným setrvala, kdy doufala, že v jeho pomoc, která se však nekonala, což je patrné i z toho, že si nedokázala udržet byt, který pro sebe a obžalovaného před lety pořídila a z vlastních prostředků několik let splácela.
32. Z hlediska skutkových závěrů, které se týkají jednání pod bodem 5. výrokové části rozsudku, byla rovněž tak klíčovým (nikoliv však jediným) důkazem výpověď poškozené. Tato výslovně popřela, že by obžalovanému umožňovala výběry z účtu, jehož jediným vlastníkem byla, resp. uvedla, že pokud již měl obžalovaný svolení kartu využít, bylo to k nákupu, nikoliv snad k výběrům, které nepochybně souvisely s jeho zálibou v hazardních hrách. Z důkazního materiálu, který byl opatřen v průběhu přípravného řízení, je při tom nesporné, že k výběrům, které jsou obžalovanému kladeny za vinu, docházelo v době, kdy byl jakožto registrovaný hráč přítomen v hernách a dále v časech a místech, které s časem stráveným v herně bezprostředně souvisejí (předcházejí či bezprostředně navazují). Provedeným dokazováním má soud za nesporné, že finanční situace v domácnosti poškozené a obžalovaného byla poměrně napjatá, neboť poškozená musela splácet hypoteční úvěr na byt, v němž bydleli. Zatímco ona sama měla pravidelný příjem z dlouhodobého (v řádu mnoha let) zaměstnání, a stejně tak měla jasnou

představu o tom, jaké platby a v jaké výši bylo potřeba v měsíci pokrýt, odlišná situace byla u obžalovaného. Ucelený obrázek o jeho příjmech si nebylo možno na základě provedeného dokazování učinit, když závěr o tom, že pracoval a měl pravidelný příjem, stojí toliko na výpovědích ohledně jeho brigádního zaměstnání, z něhož měl do společného rozpočtu domácnosti přispívat. Proti těmto tvrzením však stojí zjištění ohledně osoby obžalovaného, která byla možno učinit jednak z připojených spisů, kdy obžalovaný ač tvrdí, že byl vždy finančně zajištěn, dopouštěl se v minulosti majetkové trestné činnosti, včetně neoprávněného zneužití cizí platební karty (odsouzení ve věci Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 3T 32/2018) a nebyl schopen ani splácet nikterak vysoký peněžitý trest, který mu byl uložen ve věci zdejšího soudu sp. zn. 4T 47/2020). Stejně tak zprávy probační a mediační služby o průběhu dohledu ze spisu, který byl k důkazu proveden, vyznívají tak, že ač byl opakovaně veden k získání stabilního příjmu, jeho motivace byla v daném směru velmi nízká. Přehlédnout nelze ani to, že byt' deklaroval vůli k zaměstnání v Amazonu, nikdy skutečně práci u tohoto zaměstnavatele nedoložil. Tato zjištění korespondují s výpovědí poškozené, a naopak podkopávají významně důvěru v ty výpovědi (obžalovaný, R. T. T. st.), které tvrdily, jak byl obžalovaný vždy finančně zajištěný a pracovitý. Jako velmi podstatné v daném ohledu vyhodnotil soud také to, jaký „přehled“ o finanční stránce v domácnosti obžalovaný měl. Tento si nebyl vědom ani výše měsíční splátky hypotéky, byt' toto byl z hlediska společné domácnosti zcela klíčový výdaj, nutný pro udržení střechy nad hlavou, obžalovaný v rámci neoprávněných výběrů prostřednictvím platební karty poškozené nezřídka překročil částku splátky až několikanásobně. Z výčtu plateb je taktéž patrné, že tyto byly prováděny v určitých vlnách a s časovým odstupem zhruba 3 měsíců, což taktéž zapadá do tvrzení poškozené, že vždy po určitém čase polevila v ostražitosti, resp. obžalovaný si znovu získal její důvěru, kteroužto následně znovu zklamal, když zjistila, že vybral veškeré peníze, které měla na účtu uložené. Výpověď poškozené je dále podporována, byt' zprostředkovaně, také výpověďmi svědku N. a svědkyně D., jimž se svěřovala s tím, že jí obžalovaný peníze bere. Nutno zároveň dodat, že soud si je vědom toho, že výpověď poškozené ohledně PIN kódu nezapadá do zjištění, které bylo získáno z vyjádření banky, a podle něhož se PIN kód na platební kartě poškozené v rozmezí od 1. 1. 2018 do 30. 9. 2019 neměnil, až poškozená uváděla, že jej měnila asi třikrát, ale obžalovaný ho vždy znovu zjistil či vypátral (poškozená si měl PIN psát na papírek). Jednak nelze vyloučit, že poškozená měnila PIN na předchozí kartě, přičemž však z hlediska posouzení celé věci není určující, zda a co činila poškozená proti tomu, aby obžalovanému ve výběrech zabránila. I za předpokladu, že by obžalovaný PIN kód znal a poškozená by mu jej svěřila ke konkrétnímu nákupu, jak připustila, nikterak jej to neopravňovalo k výběrům a použití karty, které byly naopak zcela bez vědomí poškozené.

33. V kontextu všech provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného, který se odráží v popisu jeho jednání ve výrokové části rozsudku. Soud má za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se skutky staly tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a že to byl právě obžalovaný, kdo byl jejich pachatelem.
34. Po právní stránce poté soud hodnotil počínání obžalovaného pod body 1. – 4. jako trestné činy týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Provedeným dokazováním bylo prokázano, že obžalovaný v průběhu společného soužití s poškozenou po dobu více než dvou let od roku 2017 do 30. 10. 2019, kdy poškozené zlomil ruku a ta krátce na to celou věc ohlásila na policii, ji fyzicky i psychicky týral, kdy jeho zavřenéhohodné jednání mělo dlouhodobý charakter a projevovalo se v mnoha formách, přičemž některé z nich byly právně posouzeny jako jednání naplňující znaky dalších trestných činů. Dobu, po kterou se obžalovaný svého jednání dopouštěl, lze bezpochyby kvalifikovat jako týrání po delší dobu, neboť jednak samotné období postižené týráním přesahuje dva roky, a to při frekvenci několika útoků do měsíce. Stejně tak nutno zmínit intenzitu počínání obžalovaného,

kteřé bylo jak fyzického tak psychického rázu. Na tomto místě lze vhodně poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 7 Tdo 417/2016, v němž Nejvyšší soud uvedl: „*Nejvyšší soud poukazuje na to, že hlavním smyslem ustanovení § 199 tr. zákoníku je posílení ochrany osob ohrožených fenoménem tzv. domácího násilí, tj. násilí páchaného mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, přičemž vzájemné role těchto osob jsou v rámci násilného vztahu neměnné (jeden z aktérů je stále osobou ohroženou a druhý osobou násilnou), tzn. že se nejedná o vzájemnou hádku nebo rvačku mezi partnery. Současně jde o násilí opakované, dlouhodobé, nikoli o jednorázovou eskalaci konfliktu situace vyvolané např. vzájemnou roztržkou či neshodou mezi partnery. Třetím charakteristickým znakem domácího násilí je prostředí, ve kterém je páčeno (zpravidla se jedná o byt, rodinný dům či rekreační objekt užívaný společně násilnou osobou i osobou ohroženou domácím násilím). V konkrétním případě přitom není nutné, aby u týrané osoby vznikly jakékoli následky na zdraví v podobě zranění či jiné obdobné újmy, neboť týrání nemusí mít nutně jen povahu fyzického násilí, ale může spočívat i v působení psychických útrap, popř. být v rovině sexuálního násilí, ekonomického násilí, vyvolání stavu sociální izolace či být různorodou kombinací některých z těchto forem. U domácího násilí je v rámci možných způsobů jeho řešení nezbytně nutné orientovat se na celé jednání pachatele komplexně, nikoli pouze na dílčí útoky, neboť pouze chování násilné osoby k osobě ohrožené v kontextu historie jejich vzájemného vztahu vystihuje skutečnou nebezpečnost daného jednání.“ Z dané citace je zřejmé, že právě § 199 je zcela příslušný ve vztahu k projednávané věci a jednání, jemuž musela poškozená čelit.*

35. Jednání popsané pod bodem 2. naplňuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož obžalovaný způsobil poškozené vážnou poruchu zdraví, která ji podstatným, citelným způsobem omezovala v běžném způsobu života po dobu delší 6 týdnů – tedy po dobu, která dle již dlouhodobé a ustálené judikatury představuje delší dobu trvající poruchu zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku.
36. Jednání pod bodem 3. vyhodnotil soud ve shodě s obžalobou jako trestný čin znásilnění dle § 185 tr. zákoníku, neboť bylo prokázáno, že poškozená nejméně v pěti případech čelila pohrůžce násilí či rovnou násilí v podobě facky a v přímé souvislosti s tímto jednáním obžalovaného se poškozená uvolila k pohlavnímu styku. Dle názoru soudu v žádném případě neobstojí argument obhajoby, že by snad nemohlo dojít ke znásilnění mezi dlouholetými partnery. Nelze akceptovat východisko, že by právo na sex či jeho vynucování bylo v partnerském vztahu dáno a zaručeno již jen existencí vztahu jako takového bez ohledu na vůli jednotlivých partnerů, v tomto případě ženy. Jednání obžalovaného vůči poškozené je třeba hodnotit také v kontextu dlouhodobého týrání, jehož se na poškozené dopouštěl, kdy tato žila v permanentním strachu z toho, co se odehraje a čemu bude muset od obžalovaného čelit, čemuž odpovídá, že ani její rozhodování ve sféře pohlavního života nebylo vždy svobodné a jak sama uvedla, pohlavní styk s obžalovaným nebyl v posledních fázích vztahu dobrovolný (odst. 2 písm. d/), čemuž odpovídá i to, jak popsala reakci na tyto události. To, že v rámci psychologického vyšetření nebylo zjištěno, že by se poškozená cítila být znásilněná, není z hlediska posouzení věci zásadní. Jednak znalkyně konstatovala, že v tomto ohledu nebyla poškozená příliš sdílná, a především pak jde o otázku právní, jejíž posouzení přísluší právě a jen soudu. Byť subjektivní hledisko poškozené nelze po důkazní stránce přehlížet i poškozená je právní laik, který je s přihlédnutím k jejímu sociálnímu a rodinnému zázemí nepochybně ovlivněn prismatem znásilnění, k němuž mezi partnery nedochází a docházet nemůže.
37. Taktéž lze mít nepochybně za to, že obžalovaný svým počínáním při hádkách s poškozenou záměrně poškodil vybavení bytu, jež patřilo poškozené, a jež pořizovala výhradně ona sama, a to v hodnotě přesahující částku 10 000 Kč, která představuje hranici nikoli nepatrné škody (srov. § 138 tr. zákoníku), pročež se dopustil přečinu poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.
38. Konečně jednání popsané pod bodem 5. bylo právně vyhodnoceno jednak jako přečin krádeže dle § 205 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se jednak zmocnil či pokusil

zmocnit peněz, jejichž hodnota převyšovala hranici 100 000 Kč, tj. jeho jednání směřovalo ke způsobení větší škody (srov. § 138 tr. zákoníku) a zároveň tak učinil v době kratší 3 let od posledního odsouzení pro trestný čin krádeže, kdy se opětovně dopustil zmocnění se věci z cizího majetku. Tento trestný čin obžalovaný dílem dokonál a dílem se dopustil pouze pokusu o něj dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť svým jednáním bezprostředně směřoval k přisvojení si uvedené částky 33 000 Kč, avšak k dokonání trestného činu v tomto ohledu nedošlo, jelikož některé výběry byly obžalovanému odmítnuty z důvodu překročení limitů. Vzhledem k tomu, že si taktéž obžalovaný bez svolení oprávněné držitelky platební karty zjednal nad ní dispozici, jedná se v tomto případě i o trestný čin dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož věděl, že mu platební karta ani účet a na něm uložené peníze nepatří, a současně evidentně chtěl porušit zájem chráněný trestním zákonem, jelikož kartu použil vlastním aktivním jednáním. Obžalovaný tak naplnil všechny znaky přečinu neoprávněného opatření platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, neboť k trestnosti v tomto případě stačí jednání pachatele spočívající v tom, že si opatří platební prostředek jiného, a to bez jeho souhlasu.

39. Po subjektivní stránce veškeré jednání obžalovaného vykazuje nezpochybnitelné znaky tzv. přímého úmyslu. Dle mínění soudu nelze jednání obžalovaného hodnotit jinak, než právě jako úmysl přímý, neboť ze způsobu, jakým si obžalovaný počínal, není možno pochybovat o tom, že zcela jistě věděl, co činí a činil tak vůči poškozené vědomě a záměrně.
40. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému přitěžuje jednak mnohost trestné činnosti (souběh šesti trestných činů) a stejně tak její dlouhodobost, resp. konkrétní míra dlouhodobosti, když se týrání své partnerky dopouštěl po dobu delší 2 let, přičemž hranicí delší doby se pohybuje již v řádu měsíců.
41. Obžalovanému výrazně přitěžuje také ten fakt, že se projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, kdy se od něho naopak očekávalo, že svůj dosavadní život přehodnotí a od kriminální činnosti odkloní. Naproti tomu závažnost jeho trestné činnosti gradovala, což je patrné i v tom, že v projednávané věci naplnil skutkové podstaty hned dvou zvláště závažných zločinů, tj. typově nejzávažnějších trestných činů, jaké náš právní řád zná. Těchto činů se nadto dopouštěl v nejzávažnější formě zavinění a vůči své partnerce, tedy vůči někomu, komu měl být naopak osobou nejbližší a oporou v životě, což je v podstatě přesný opak toho, jak se obžalovaný ve skutečnosti ve vztahu k poškozené choval. Na straně okolností polehčujících neshledal soud nic, co by bylo možno přičítat obžalovanému k dobru.
42. Při úvaze o trestu v této věci bylo třeba vycházet také ze skutečnosti, že soudem byl v případě obžalovaného T. [REDAKCE] ukládán trest souhrnný, pro nějž platí, že trest takto uložený nemůže být mírnější, nežli trest již dříve uložený (trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 6. 2020, sp. zn. 4T 47/2020). Soud jako adekvátní vyhodnotil souhrnný trest (souběh vícero trestných činů) odnětí svobody ve výměře 50 měsíců, která je sama o sobě dosti citelná na to, aby se v ní odrazily výše uvedené přitěžující okolnosti případu. Trest, u něhož je třeba s ohledem k osobě obžalovaného akcentovat jeho ochrannou funkci byl ukládán dle zákonné sazby nejprísrnějšího ze zákonných ustanovení, pro která byl obžalovaný postaven před soud - § 145 odst. 1 tr. zákoníku - kdy při zohlednění již vcelku bohaté trestní minulosti, která naznačuje zvýšenou míru kriminálního narušení obžalovaného, nebyly na místě úvahy o možnosti působení výchovným či alternativním trestem (zákonná sazba, kterou byl obžalovaný ohrožen, je vymezena od 3 do 10 let odnětí svobody, což ostatně samo o sobě naznačené úvahy značně limituje). I přes zmíněnou převahu přitěžujících okolností byl trest ukládán výrazně ve spodní polovině zákonné trestní sazby, kdy bylo přihlédnuto k tomu, že odsouzený doposud nebyl vězněn, přičemž

s ohledem na spáchání trestného činu ve zkušební době jiného odsouzení, lze při takto vysoké závažnosti jeho nynější trestné činnosti reálně očekávat přeměnu původně podmíněného odsouzení v trest již přímo spojený s odnětím svobody.

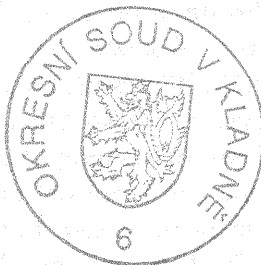
43. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpřísnující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).
44. Pokud se jedná o nároky poškozených, k trestnímu řízení se řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a to s nárokem na léčebné výlohy vzniklé v souvislosti s léčbou poškozené. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku ve výši 16 196 Kč, která byla ze strany pojišťovny doložena podrobným výpisem léčebných výloh, jež vznikly v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, který poškozené léčené zranění způsobil.
45. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody, resp. náhradu nemajetkové újmy připojila rovněž poškozená Z. K. Nároku na náhradu škody v částce 100 000 Kč soud vyhověl, neboť obžalovaný poškozené svým jednáním způsobil škodu podstatně vyšší (poškození věci a krádeže), pročež nebyl důvod takto vznesenému a vyčíslenému nároku nevyhovět.
46. Separátní posouzení bylo věnováno nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy z titulu bolestného. K tomuto nároku soud uvádí, že k tomuto nebyl poškozenou předložen žádný relevantní důkaz její nárok podporující (především bodové ohodnocení vycházející ze znaleckého posudku). Doplnování a vyčkávaní zpracování takového důkazu by již přesahovalo rámec dokazování nezbytného pro účely trestního řízení, pročež soud rozhodl, že se poškozená Z. K. se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 30. března 2021

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.